

TORONYIRÁNY

XIX. 32.

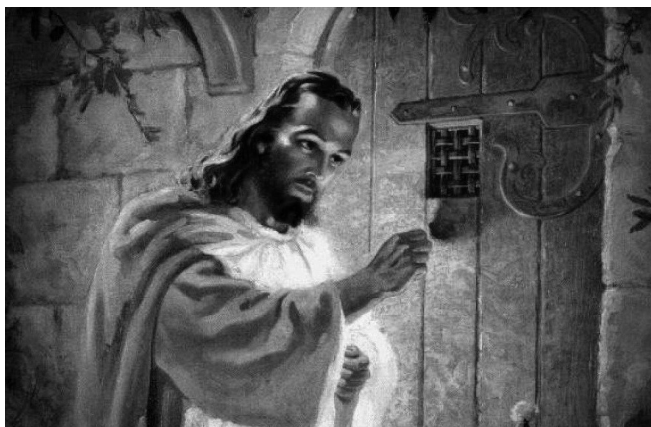
2025. augusztus 10.



SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 19. vasárnap

Augusztus 15. Szűz Mária mennybevétele
(Nagyboldogasszony)



Egész életünk Isten és emberszolgálat. Ez volt az őskeresztények életének egyik alaptétele. A másik pedig: az egész keresztény élet: az Úr eljövetelére való várakozás. Ezt a két alaptételt fejti ki Jézus két hasonlata a hűséges és éber szolgáról.

A keresztény ember éljen állandóan szolgálatban. A hitben és a hit megvalósításában nincsenek vakációk, kikapcsolódások, pihenések. Lelkünkben mindig készen kell állnunk a jóra, a jó támogatására és munkálására. A vallásos élet, a szeretet nem kampány-feladat és nem időszaki munka. Nem mondhatja magát igazán kereszténynek, aki havonta néhány órával „kifizeti” az Istent, aztán élete többi, sok száz órájában elfeledkezik róla.

A keresztény ember élete virrasztásban és várakozásban, azaz a végső beteljesedés reményében telik. A remélt üdvösség beteljesülése az Úr újra eljövetelekor történik meg. Nem mintha addig is nem találkoznánk vele. Ezek a mindennapi találkozások készítik elő és edesítik meg a végső találkozást, amely ítélettel van összekötve. Jézus hasonlata szerint az ítélet „nehézebb” lesz annak a szolgának, aki „ismeri ura akaratát”, természetesen a hűséges szolga jutalma is nagyobb lesz, mert hűsége tudatos engedelmesség és várakozás.

Az Emberfia végső eljövetelének az ideje teljesen bizonytalan: „Legyetek ti is készen, mert egy olyan órában amikor nem is gondoljátok, eljön az Emberfia.”

Ami jót ma megtehetsz, ne halaszd holnapra!

A szentmise olvasmányai

- Bölcs 18,6-9** A szerző felidézi Istennek szeretetből és irgalomból fakadó hatalmas tetteit, melyek az egyiptomi rabszolgaságból történő szabaduláskor, az Egyiptomból való kivonuláskor nyilvánultak meg.
- Zsid 11,1-2.8-19** A hit szilárd bizalom abban, amit remélünk, meggyőződés arról, amit nem látunk.
- Lk 12,32-48** Jézus a szellemi-lelki józanságra, éberségre buzdítja követőit.

Felhívás a virrasztásra és a hűségre

A szakasz egymással csak meglehetősen laza kapcsolatban álló mondasokat és példabeszédeket tartalmaz. A következő kisebb egységeket különböztethetjük meg: 1. A virrasztó szolgákról szóló példabeszéd; 2. A bizonytalan órában érkező tolvajról szóló mondas; 3. A hű, illetve hűtlen vagyonekezelőről szóló példabeszéd; 4. Mondások az ítélet különböző mértékéről a személyes felelősség alapján. Az első három egységet a várakozás témája köti össze. A negyedik egység az ítélet gondolata által kapcsolódik az előzőekhez. Az első három egység példabeszédeiben a hangsúly a végső nap kiszámíthatatlanságán, illetve az ennek megfelelő emberi magatartáson (virrasztás, hűség), van. A példabeszédeknek a jelenlegi formájukban krisztológiai vonatkozásuk is van: a parúziával, Krisztus második eljövetelével állnak összefüggésben. A távollevő és bizonytalan órában érkező „Úr” maga a megdicsőült Krisztus. Külön bevezető nélkül kezdődik el a beszéd, amelynek első mondata teljes készenlétre szólít fel az éjszakában. Két kép szemlélteti a virrasztást. A csipő felövezése az Egyiptomból való kivonulás éjszakájára emlékeztet, amikor az izraelitáknak útra készen, felövezett derékkal kellett elfogyasztani a húsvéti bárányt (Kiv 12,11). Másfelől jelzi a szolgálatra való készenlétet is (vö. Ef 6,14; 1Pét 1,13). Az égő lámpa szintén az ébrenlét jele és biztosítéka (vö. Kiv 27,20; Lev 24,2). A felszólítást egy rövid hasonlat követi, amely az előző képeket értelmezi. A tanítványoknak olyan magatartást kell tanúsítaniuk, mint azoknak a szolgáknak, akik uruk hazatértére várnak: virrasztaniuk kell, és folytonosan készen kell lenniük uruk fogadására. A hasonlatban „menyegzőről” való visszatérés szerepel. Úgy tűnik, hogy a példabeszéd egészében a motívumnak nincs különösebb jelentősége. Lehetséges, hogy a bizonytalan érkezés alátámasztásaként szerepel itt. A menyegzői lakoma vége ugyanis általában nem volt pontosan meghatározva, s ezért nem lehetett azt előre kiszámítani. A lényeg tehát az, hogy az úr távol van, és az éjszaka bármelyik időpontján megérkezhet és kopoghat. A boldogmondás formájában megfogalmazott mondat (37. v.) azoknak a szolgáknak a jutalmát hirdeti meg, akiket uruk ébren talál: maga az úr fogja őket asztalhoz ültetni és kiszolgálni. Ez az eljárás a földi valóság szintjén elképzelhetetlen. A mozzanat kizárólag egyetlen Úrra, Jézusra alkalmazható, aki már földi működése folyamán mint életét másokért adó szolga volt jelen az emberek között (vö. Mk 10,45; Lk 22,27; Jn 13,1-11). Visszatértek ezt a személyes önátadást azzal teszi teljessé, hogy tökéletes életközösségbe vonja be azokat, akiket „ébren” talál.

Csanád Béla

A kopogtató és övéit új életközösséggel megjutalmazó Úr témája az evangéliumokon kívül is megjelenik az Újszövetségben: „Íme, az ajtóban állok és kopogok. Aki meghallja szavam és ajtót nyit, bemegyek hozzá, vele eszem, ő meg velem” (Jel 3,20). A példabeszéd záró mondata (38. v.) az Úr érkezésének teljes bizonytalanságára hívja fel a figyelmet. A megfogalmazás az örváltás zsidóknál szokásos rendjének felel meg, amely szerint az éjszaka folyamán háromszor váltották fel az öröket (6-10; 10-2; 2-6 óra). A Mk 13,35-ben hasonló tartalmú mondást találunk, de ott a római rendnek megfelelően négy örváltási időpontról történik említés. Az exegéták általában úgy vélik, hogy a 38. vers mondatát az ősegház a parúzia kitolódására alkalmazta. Jézus második eljövetele nem következett be olyan gyorsan, mint ahogyan azt először sokan várták (vö. 1Tessz 4,15-18; 1Kor 15,50-53). A mondás arra figyelmeztet, hogy a várakozást és a készenléletet a késés ellenére sem szabad abbahagyni. Az állhatatosan „virrasztó” szolgára különösen is érvényes a boldogmondás. Az éjszakai tolvajról szóló rövid hasonlat (39. v.) szintén a parúzia kiszámíthatatlanságát hangsúlyozza. Ahogy a házigazda nem tudja előre meghatározni a betörés idejét, úgy a tanítványok sem tudják kiszámítani az Emberfia eljövetelét. A háttérben most is ott van a készenlétnek és a várakozásnak a gondolata. Éppen a bizonytalanság késztet fokozott figyelemre és kitartásra. Az éjszakai tolvaj képe komoly hatást gyakorolt az ősegházi hagyományra. Pál apostol és a második Péter levél szerzője az „Úr napját” hasonlítták tolvajhoz (1Tessz 5,2. 4; 2Pét 3,10). A Jelenések könyvében pedig a kép magára Jézusra vonatkozik, aki úgy fog eljönni, mint egy tolvaj, vagyis kiszámíthatatlan időpontban (Jel 3,3; 16,15). A 40. versben Jézus a megelőző képet az Emberfia eljövetelére alkalmazza. Az ítéletről a jelen esetben nem történik külön említés, de magában az Emberfia címben lényegében ez a téma is bennfoglaltatik. Jézus beszédét a 41. versben Péter kérdése szakítja meg, amely átvezető szerepet tölt be a szakasz egészében. Általa a figyelem az apostolokra, illetve az egyházi vezetőkre terelődik, akik különleges megbízatást kaptak Krisztustól. A következő példabeszéd nekik szól. A bevezető mondatban (42. v.) Lukács az „Úr” (küriosz) címet használja, s ezzel Jézus különleges isteni tekintélyét hangsúlyozza. A megnevezéssel ugyanakkor azt is jelzi, hogy kit kell a példabeszédben szereplő „úr”-on értenünk. A példabeszéd egy kérdéssel kezdődik, amely a „hű és okos kulcsár” vonatkozik, akinek az a feladata, hogy a napi élelemadagot megfelelő módon kiosssa szolgatársainak. A 43. vers világossá teszi, hogy a kulcsár maga is szolga. Jézus kizárólag a kötelességéről beszél, és nem a jogairól. Hűsége és okossága ennek a kötelességnek a teljesítésében mutatkozik meg. A kulcsár kijelölésére azért volt szükség, mert az úr eltávozott. Ez egyértelműen csak a 43. versből derül ki, amelyben az úr megérkezéséről olvasunk. Jézus ebben a versben egy újabb boldogmondással boldognak nevezi azt a magasabb tisztséget betöltő szolgát, aki megfelelő módon teljesíti a rábízott feladatot, s akit urala a kötelesség teljesítése közben talál. A boldogság oka a rá váró jutalom, amely a példabeszéd szerint nem pihenést, hanem magasabb beosztást és fokozottabb felelősséget jelent. Jézus azt a lehetőséget is szem előtt tartja, hogy a kulcsár nem teljesíti megfelelő módon feladatát, sőt visszaél vele. Az ellátás helyett bántalmazza szolgatársait, urának javait pedig dözsölésre és részegeskedésre használja. Mindebben az a megfontolás vezet, hogy az úr visszatérése késik. Azt a szolgát, aki ilyen felelőtlenül elhanyagolja feladatát, az úr hazatérte váratlanul és meglepetésszerűen fogja érni. A teljesen megérdemelt büntetést Jézus nagy realitással mutatja be: az úr darabokra szabdaltatja a szolgát. Egyes magyarázók szerint a megfogalmazást a perzsa kivégzési mód befolyásolta. A mondatot valószínűleg nem szó szerint kell értenünk, hanem képletesen: a szigorú felelősségre vonást és büntetést juttatja kifejezésre. A példabeszéd által szemléltetett valóság szintjén a büntetés nem lehet más, mint az üdvösségből való kizárás.

Kocsis Imre

Bízzatok a szeretetben

Kis kézikönyv tudatos szülők számára (2.)

Első rész

Ne bántsátok a gyermekeket!

A gyermek...

- olyan, mint egy bank: bármit teszel be az agyába, az csak tíz évvel később térül meg, de kamatostul (*Frederick Wertha*)
- olyan, mint egy fehér lap: mindenki, aki a közelében jár, nyomot hagy rajta (*kínai mondás*)
- egy csodálatos kiindulási pont az ember számára (*Dean Herold*)
- a kíváncsiság szigete, amelyet kérdőjelek tengere vesz körül (*Ismeretlen szerző*)
- élő üzenetünk, amelyet egy olyan korba küldünk, amit mi már nem fogunk látni (*John Whitehead*)
- híd az ég felé (*közmondás*).

A gyermekek figyelnek és szerepelnek, cselekednek és szemlélődnek.

Érzik a hideget és a meleget, megvédik magukat és védtelenek.

A gyermekek isteneknek tartják szüleiket: félnek tőlük, irigylik tőlük a látszólagos mindenhatóságot, elviselik minden gyengeségüket, mindig igazat adnak nekik.

Ne bántsátok őket, az ő lelkük a világ lelke.

Maria Rita Parsi

Vidám gyermekkor: ez a legszebb ajándék, amit a szülők adhatnak gyermeküknek!

Robert Cholmondeley

Azt tanulja meg, amit megél

Ha a gyermekeket kritizáljuk, megtanulnak ítélkezni.

Ha a gyermekekkel ellenségesek vagyunk, megtanulnak harcolni.

Ha a gyermekek félelemben élnek, félénkek lesznek.

Ha a gyermekek sok sajnálatot látnak, megtanulják az önsajnálatot.

Ha a gyermekeket kinevetjük, szégyenlősek lesznek.

Ha a gyermekek körül sokat féltékenykednek, megtanulnak irigykedni.

Ha a gyermekeket sokszor megszegényítik, megtanulják hibásnak érezni magukat.

Ha a gyermekeket bátorítjuk, magabiztosak lesznek.

Ha a gyermekekhez türelmesek vagyunk, megtanulnak türelmesnek lenni.

Ha a gyermekeket dicsérjük, megtanulják értékelni magukat.

Ha a gyermekeket elfogadjuk, megtanulnak szeretni.

Ha a gyermekeket támogatjuk, megtanulják szeretni magukat.

Ha a gyermekeket elismerjük, megtanulják, hogy jó, ha az embernek van egy célja.

Ha a gyermekek sokszor találkoznak az osztozással, megtanulnak nagylelkűek lenni.

Ha a gyermekek látják a becsületesség példáját, megtanulnak őszinték lenni.

Ha a gyermekeket korrektséggel kezeljük, megtanulják, mi az igazságosság.

Ha a gyermekek kedvességet és nagyrabecsülést tapasztalnak, megtanulják a tiszteletet.

Ha a gyermekek biztonságban élnek, megtanulják, hogy bízzanak saját magukban és a jövőben.

Ha a gyermekek jóakarattal élnek, megtanulják, hogy a világ a legjobb hely, ahol élni lehet.

Dorothy Law Nolte

A gyermek nem azért jön a világra, hogy megoldja szülei problémáit, hogy kitöltse életük hiányosságait, hogy „tökéletessé tegye boldogságunkat”, hanem azért, hogy a saját történetét írja és élje meg.

Fulvio Scaparro

A ma embere

John Bradshaw írta ezt mondja: „Úgy gondolom, a bennünk rejtőző, magára hagyott és megsértett gyermek az emberi nyomorúságok elsődleges oka”. Ez a modern pszichoanalízis egyik alapvető felfedezése. Ezt az üzenetet hordozzák a most következő szövegek is.

Abból lett mára gyáva ember,
akit tegnap gyermekként kigúnyoltunk.
Abból lett mára hóhér,
akit tegnap gyermekként megvertünk.
Abból lett mára csaló,
akinek tegnap gyermekként nem hittünk.
Abból lett mára zsarnok,
akit tegnap gyermekként elnyomtunk.
Abból lett mára elnéző ember,
akit tegnap gyermekként boldoggá tettünk.
Az az ember, aki szeretetet és jószágot sugároz,
gyermekként örömben élt.

Russel

Az elmegyógyintézet udvarán történt, hogy találkoztam egy sápadt, szép arcú, csodálkozó arckifejezésű fiattal. Leültem mellé a padra, és megkérdeztem tőle: „Miért vagy itt?”. Erre ő megdöbbenve felém fordult, és így szólt: „Nem igazán szeretem ezt a kérdést, de azért válaszolok. Édesapám azt akarta, hogy pont ugyanolyan legyek, mint ő, és a nagybátyám is ezt várta tőlem. Édesanyám saját nagyszerű apja képét látta bennem. A nővérem a tengerész férjét állította elém tökéletes példaképül, amit követnem kell. A bátyám, aki nagyon ügyes atléta, azt gondolta, hasonlónak kellene lennem hozzá. És a tanáraim is, a filozófia, ének és a matematika tanárom is nagyon határozott volt: mindegyik azt akarta, hogy a saját tükörképe legyek. Ezért jöttem ide: ez egy egészséges környezet. Itt legalább saját magam lehetek.”

Kahlil Gibran

Egyedül hagytuk a gyermekeket anélkül,
hogy irányt mutattunk volna nekik:
ott vannak a sarokban, korunk fenyegető helyein,
az esetleges otthon-maradékokban.
Ránk néznek: szemükben nincs könyörgés,
nem reménykednek válaszbán.
Látjuk őket felnőni,
ők látnak bennünket elmenni, semmi több.
Istenem, aki magad is gyermek voltál,
adj valamit nekik
belőlünk.

Gianfranco Lauretano

„Atyádat és anyádat tiszteld”, ez egy szép parancsolat, de addig nem fogják megtartani, amíg az apáknak és az anyáknak nem lesz bátorságuk kiegészíteni az Ószövetség tízparancsolatát egy olyan parancssal, ami az Újszövetségben benne van: „Tiszteld a gyermekkorod”.

Fulvio Scaparro

(Folyt. köv.)

Luigi Guglielmoni - Fausto Negri

Vasárnapi jegyzet

Valóságunk jelző-másai

A Nobel-díjas S. Heaney antológia-versét fordítottam, a Galagonya-lámpást – sok kinnal, az áttűnések, változások sorában természet és ember metamorfózisát, amely egy galagonyabokorból filozófiát „varázsol”. De más is a vers: a szembesülés, a galagonya pillantásával önvizsgálatra kényszerít.

Sokszor vagyunk így a természet látásakor, vagy akár épületek architektúrájának csodálatakor. Ilyen emlékem, pl. az egri papnevelő egyik szárnyvonala: erős falak, tömör homlokzat, amit aztán „áttör” egy lágyabb ív, oldva „morcoságát”. Papi lélek ilyen – mondta a prefektus: kemény önmagával, szelíd híveihez, de nem balek. Sohasem felejttem el ezeket a szavakat.

Valóságunk jelző-másai többfélék, figyelmeztetnek, eszünkbe juttatnak felelősséget, elhanyagolt értékeket.

Mostanában esti ég alatt erdő-füves, vadvirágos rétünkön elmélkedem. A bűvő kakukkfűről, a fűnyírásakor meghagyott repce-gömbörről, melyet csak körbenyírt a fiam. Rendkívülinek tartom mindkettőt a jelentésükkel. Túlságosan sűrű a fenyősor, hozzátapad a védett tiszafa, de ebben a barlangárnyban igazán koloratúr-skálás a madárhang, ha éjfél tájban gyertyát gyújtok, Vivaldi a-moll concerto grossójának fátyolos melódiája egyenesen az Adriáig emel.

Titok-világ a mi világunk, tündérvarázslattal, mint Shakespeare-nél vagy zoltárok, himnuszok egészen belső természetével, amikor az ember önmagával találkozhat az esti szférában.

Hány réteg a világ? Kettő bizonyosan, hiszen akkor nem lenne önkontroll-lehetőségünk. Tudathasadásról nincs szó – bár a pszichológia szerint valamennyien egy kicsit „hasadtak” vagyunk. Ilyenkor mondhatjuk: ami természetünkben a nehézkesség, bármikor feloldható egy eltérő „elemmel”. A gótika is akkor szép, ha „belecsöppen” valami szabálytalanság.

Heaney galagonyája, kertünk szabályos szabálytalansága, természeti jelenségei a meggyőzők: lóg ki egy kicsit a sorból, változz át, így önmagad előtt könnyebben állsz meg, Isten pedig mosolyog, mert ismered a játék természetét, amely adottságod, metamorfózisaidban szeretet-tehetségre vall, ha csupán azért „játszol”, hogy használj, még ha belül zordon éjszakát érzel is...

„Jelképek erdején visz át az ember útja” írja Baudelaire, s miközben keresi a tengernyi jelzést, egyetlen pontra próbálja irányítani a figyelmet: az istenített művészet még nem elegendő.

Az igazán kereső lélek könnyed is, de önmagával mindig szembesül.

† Tóth Sándor

hírek információk

Július 28. és augusztus 3. között a Szeged-Csanádi Egyházmegyéből 36 fiatal csatlakozott a Jubileumi Ifjúsági Világtalálkozóhoz Rómában, ahol mintegy 1 millió fiatal gyűlt össze a világ minden tájáról, köztük 1500 magyar résztvevő. A zárándoklat során a fiatalok részt vettek a találkozó nyitó szentmiséjén, valamint a magyar közösség számára bemutatott szentmisén a Szent Pál-bazilikában. A program csúcspontja számukra a Leo pápával való közös virrasztás és a vasárnapi záró szentmise volt, ahol a világ ifjúsága együtt ünnepelt. A fiatalok részvételét az egyházmegye és a helyi plébániák támogatása tette lehetővé.

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia nagytermében (Torontál tér 4.) nyáresti Társaskört tartanak minden csütörtökön, 19 órai kezdettel. A következő, augusztus 14-i előadás témája: „Édesapám, Ormos Gerő író élete és munkássága”, melyet Aracsi Lászlóné és Ormos Ágnes nyugdíjas zenetanár adnak elő. Szeretettel várnak minden érdeklődőt.

A szeged-felsővárosi Szent Miklós Plébánia „Kolostor Hangjai” zenei programsorozatának következő eseménye augusztus 14-én, csütörtökön este 19.30 órakor kezdődik a kolostorkertben. „Csillag vagy fenn, a földén itt lenn” mottóval Németh-Nagy Johanna és Németh Márton operaénekesek lépnek fel, olyan fiatal tehetségek, akiket először hallhatnak az érdeklődők Szegeden. Műsorukban klasszikus zenei áriák, dalok és duettek hangzanak el Mozart, Schubert, Kodály és Liszt műveiből. A belépés ingyenes, mindenkit szeretettel várnak a szervezők.

Augusztus 15-én, pénteken lesz Szűz Mária mennybevételének (Nagyboldogasszony) főünnep. A Dómban már előző este 18 órakor, illetve a napján délelőtt 10 és este 6 órakor lesznek ünnepi szentmisék.

A Kardos Pál Alapítvány XV. nyári egyházzenei karnagyi tanfolyamát augusztus 10-17. között tartják a Gál Ferenc Egyetem Vántus István Zeneművészeti Szakgimnázium felújított épületében. Az egy hetes intenzív munka eredményéről számot adva, nyilvános templomi hangversennyel zárul a program augusztus 17-én, vasárnap 19.10 órai kezdettel az újszegedi Árpád-Házi Szent Erzsébet-templomban. A tanfolyam résztvevőivel, továbbá 3 magyar és 10 távolkeleti énekessel kiegészített Bartók Béla női kart Valkai Dávid vezeti. Szeretettel várják az érdeklődőket.

Augusztus 19-én, kedden 20 órától a Szegedi Dómban megrendezésre kerülő koncerten Pálúr János orgonaművész a bibliai teremtéstörténet zenei megfogalmazását mutatja be. Az est különlegessége, hogy a mű nem előre megírt kompozíció, hanem improvizáció, amelyben a helyszín hangulata és az orgona karaktere is meghatározó szerepet kap. A programban elhangzik Noordt három strófája a 24. zsoltár dallamára, valamint Pálúr János kilenc improvizációja a teremtés történetére. Jegyár: 4.900,- Ft/fő. Jegyek válthatók a Filharmónia Magyarország szegedi irodájában (Szeged, Klauzál tér 7.), a Ticket Express irodáiban, online a www.jegymester.hu oldalon, valamint a koncert előtt a helyszínen.

Mága Zoltán jótékonyági koncertet ad a viharkár által sújtott hódmezővásárhelyi Református Ótemplom és a Bethlen Gábor Református Gimnázium megsegítésére augusztus 20-án 16 órától a Dómban. A belépés ingyenes, de regisztrációhoz kötött. A regisztrációs link az egyházmegye honlapján érhető el (szeged-csanad.hu/maga-zoltan). A felajánlásokat a résztvevők a koncert napján a Dómban kihelyezett gyűjtőládákban helyezhetik el, vagy a Hódmezővásárhely-Ótemplomi Református Egyházközség 11735067-20056821 számú bankszámlájára küldhetik átutalással.

Augusztus 25. és 27. között kerül megrendezésre a 36. Szegedi Nemzetközi Bibliikus Konferencia. Az idei évben a kongresszus munkacíme „Az apokrif és pszeudepigráf iratok kapcsolata a kánoni szövegekkel és hatásuk a teológiára és a művészetekre. Bővebb információ és a jelentkezési lap a <https://www.sznbk1988.hu/> honlapról érhető el.

A 2020-as és 2023-as évhez hasonlóan idén ősszel ismét 168 óras szentségimádás lesz Szegeden szeptember 21. és 28. között, vasárnap estétől vasárnap estig. A helyszín ezúttal is az „Adoratio Szeged” székhelye, a jezsuita templom kápolnája (Szeged, Dáni utca 3.). Az egy hetes folyamatos imádságot az egyházmegye közösségeért végzik a résztvevők. A regisztráció augusztus 15-től nyílik meg a www.adoratio-szeged.hu honlapon.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.